

ရင်ထဲက မူရီယာမား

ဝတ္ထု-ရောင်းဆုံး-ချစ်နွယ်-

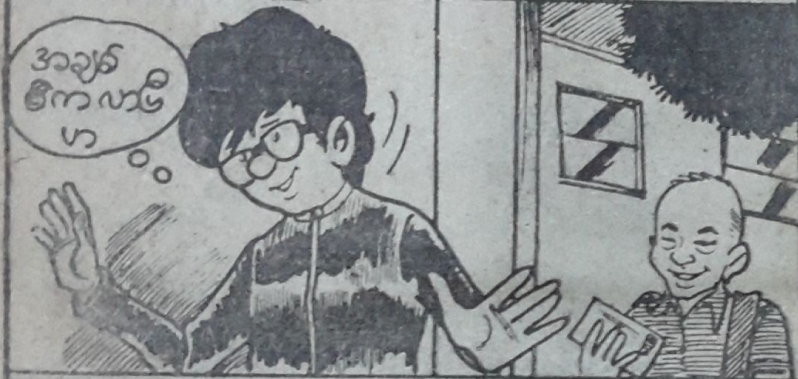
သရုပ်ဖော်
တင်အောင်နီ

● ပဟုတ်ပါသနည်း

ဦးဦး ဒေါဒေါကိုကိုမမ ဦးလေး သမန်းတို့၏၊
 ကမ္ဘာကျော်ကိုဇာလောင်း၊ ဗမာကျော်ကျိာလောင်းပင်
 ဖြစ်ပါ၏။ ရော်...တွဲလိတွဲလောင်း ဖြစ်မကောင်ကောင်
 ဘာလုပ်နေပါလိမ့်၊ တွေးဖြဲ ပေလိမ့်မခွင့်၊ ထင်ဖြဲပေ
 လိမ့်မခွင့်၊ ထိုရောအခါ၊ ကျွဲ စာရေးသူသည်၊
 ဒီကဗျာကို ဖွင့်ဆိုရန် လိုအပ် ထင်၏။
 ကျွဲနေရာကား... ဗမာစုခွင်မဟုတ်၊ သာကေသာ
 မဟုတ်၊ ဂျပန်စုခွင် ကိုဘီဇွီ့ခွန်ရှိ မာယာတောင်
 တန်း တနေရာရှိ ဖြိုးရထား(CABLE CAR)ပေါ်တွင်
 ဖြစ်ချေသည်၊ ကျွဲဇာတ်ဇာတ်ကို အတောင်အောက်
 အတိတ်ဆောင်ရာသည် ဤချေသော်...

စာမျှော်တတ်သူတို့၏ ထုံးစံအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။
စာဆိုသည်မှာ လာနေကျ၊ ဖတ်နေကျ ဖြစ်နေကျ
ဆိုလျှင် မျှော်တတ် လေသည်သာ ဖြစ်ပါ၏။ (စာမျှော်)

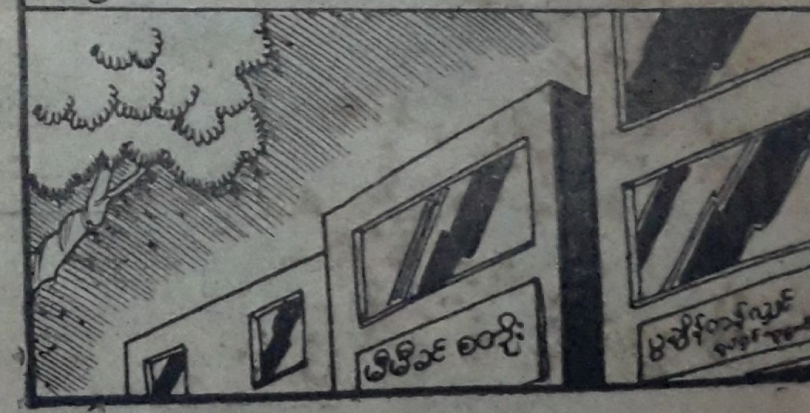
(ရှောင်... အချစ်စီကစာ မဟုတ်ပါလား။ ဘယ်ကပါလိမ့်။
ဟိုက် ရှားဘား(စ်) ပွဲဘာဘီ တို့ကို ဖုရီ အစဉ်အ
ကီရစ် (FUJI ASANO KAIUN) ကုမ္ပဏီက ငါ့ကို
တတ်ယ အင်ဂျင်နီယာ အဖြစ် အလုပ်ခန့်လိုက်တယ်။ စာပါလား။

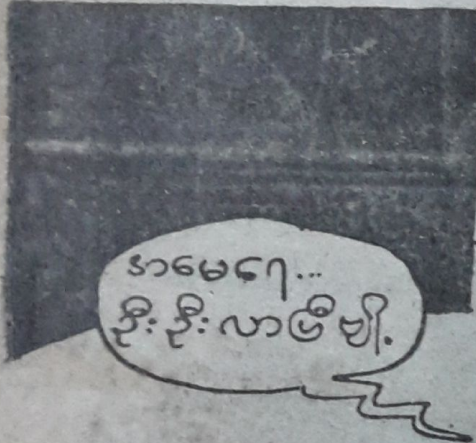

(ထိပါကတော့၊ ဟိုက ဖြစ်လာယင် ကော် ရှိလာ
တစ်... လောက် ဝယ်လာဖို့၊ သွေးစွနာပေါက်အောင်ကို
စီးပလိုက်မယ်... အင်း... ကော်ရှိလာ ရှိလာဖို့ ဆိုတော့...)
ကိုဇာလောင် အိတ်ကူး အဖတ်ယဉ် ပလိုက်သည်။

ဖြောင့်ရပေဦးမည်၊ ပထမဦးဆုံး ကာတွန်းဆန်းထွန်း
ဒိုင် ခင်ဆန်းထွန်း ဇနီး မောင်ဒွံကို သတိရမိသည်။
အဖြောင့် သန်သော သူငယ်ချင်း ဇနီး မောင်ဒွံထံ
သူထွက်လာမိမိသည်။

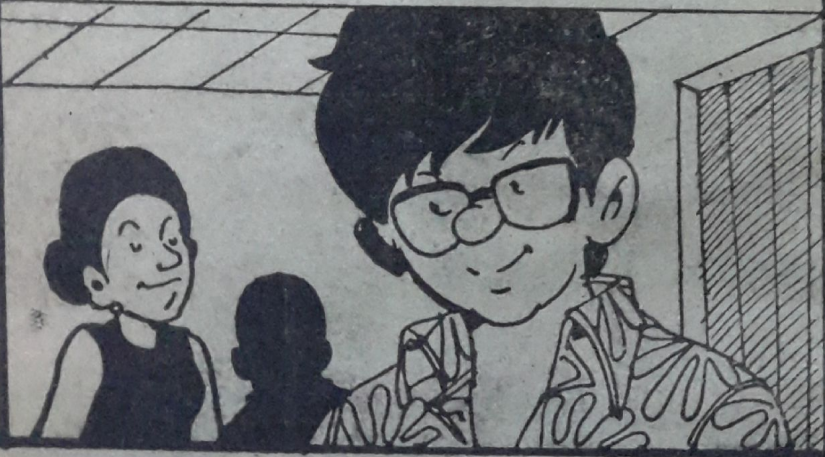
(ဒါကတော့...) (အမယ် ဣန္ဒာမလို့ မဟုတ်လား) (ကံ့. ဂေး. ဂေး. ဆေး. ဆေး. ဖြောင့်တောင့်တူရိယာ)

(သူ့လာရင် နာလိုဘ်) (ဒီကုသိုလ်မျိုးက ရာခိုင်နှုန်းရော်
ဖြဲတုံး ကျွေးရတာ) ကိ. အခုလာတာ ဘာကိစ္စလဲ

ကိုဖြာလောင်က အကြောင်းစုံ ရှင်းပြလိုက်ပါ၏။
မခင်ဆန်းထွန်းက (သား သား တို့ ဖြီးလာရင် နာလို
စာကြိုးစား ခိုင်ရမယ်၊ ဒါမှ နိုင်ငံခြား သွားနိုင်မှာ)

သေချာလို့နှင့် တောင်ပါအားလုံးစုံအောင် လိုဖြာလောင် လိုက်ရန်
ဖြားပစ်သည်။ ဘာလိုလို့နှင့် မနက်ဖန်ဆိုးထွက်ရတော့မည်

ငြိမ်ကန် မစံသွားပါ၏။ လေယာဉ်ပျံ ဖြီး ပျံလေ ဖြီး...
ကိုဖြာလောင်က လူတကာကို ဝမ်းသာအားရ အကုန်
ဖြူးဖြဲသည်။ အကုန် ချိတ်ဆက်သည်။ သိပ်ဖြားချင်
တာကို... အို... ပျော်လိုက်တာ၊ တချိုးဘိ၊ ဟစ်ဟစ်ဟစ်

ဘာဘာ
နေကန့်န့် ဒယ်နော်
အဟင် အဟင်

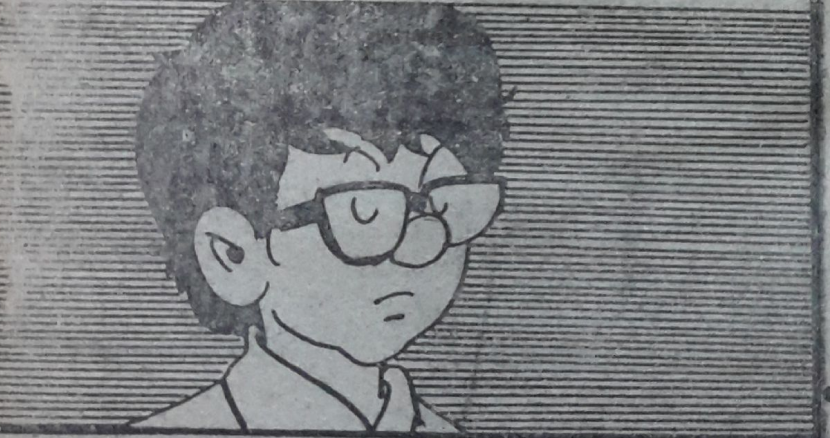
ဟုတ်-
ဟုတ်ကို

စိတ်မနှံ့
ဘူးနဲ့ တူတယ်
နီကွဘိ

လေယာဉ် စက်သံကြောင့် နားမအူစေရန် အထွက်
လေယာဉ်မယ်လေးက သဘားလုံးများ ဝေငှ သည်
(ပုံးဆောင်ပါဦးရှင်) (ကုတ်ကဲ့ - ကျေးဇူးပါဘိ)

အဘေးကောင်းစွာ ရတော့ အချစ်အကြောင်းလေးတွေ
သတိရမိပြန်သည်။ ဒီကြာကွေးလေးတွေ တယောက်တည်း
အတားခံတဲ့ ငယ်ပေါင်း ပုံပုံ ကို သတိရလာသည်။
(ငယ်ပေါင်း ဇိုးဘက်တဲ့၊ ဇိုးတော့လဲ မပက်ရပါကလား
ပုံပုံရယ်...) ရင်ထဲ၌ ကာရယ်မလှော်၊ ခံစား မိပြန်သည်။

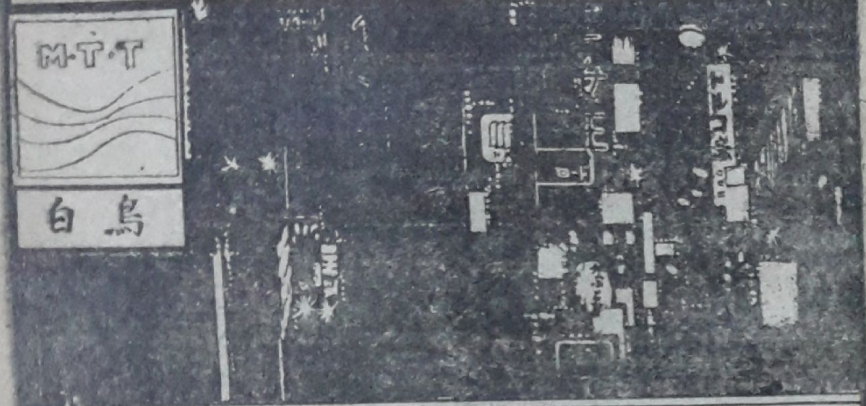
(ခုင် စကားအပိုတုန်းက မြောက်ဘက်လေးတွေ ငါ့အား
ထံမှာ မထွက်သေးဘူးဟယ်... ခုင့်ကိုငါ တွေ့ဖြစ်ကောင်
တွေ့ပါ့မယ်) ပုံပုံမှာ ပညာချန်သဖြင့် ခွဲစိတ်မှု အတတ်ယူ
(PLASTIC SURGERY) ပညာကို ဂျပန်မှာ သင်နေသူဖြစ်သည်။

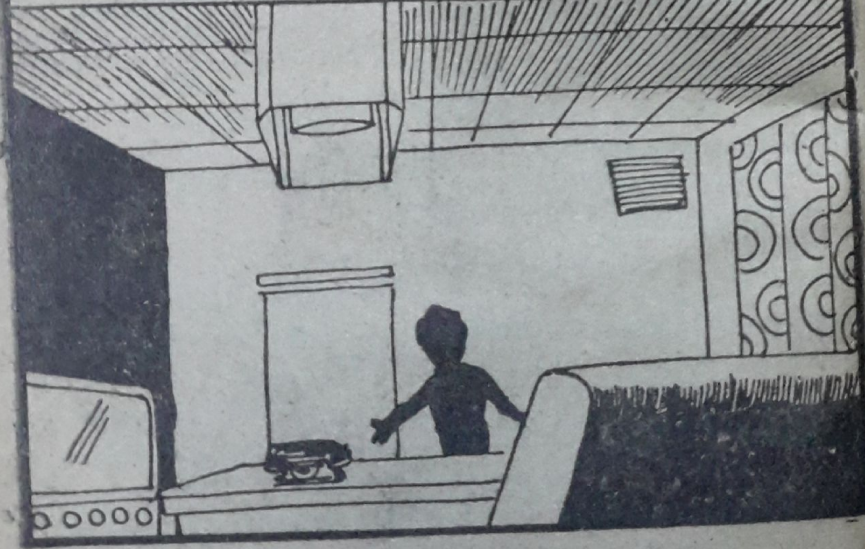
လေယာဉ်ပျံ ဆိုတော့လည်း မြန်သည်၊ ကွမ်းတထောင်
ညက် ခန့်၊ ဇာသောအခါ ဟောင်ကောင်သို့ ရောက်သည်။
ထိုမှ တစ်ခုအိပ်ပြီး ရောက်တနေတွင် ဂျပန်သို့ ရောက်
တော့သည်။ (ဘုိုင်ရှင်ကုယ်ထဲက အတိုင်းက ဟိဟိ)

ကိုဗရစ်ကို အသင့် လာပြီသည် ကားကလေးသည်
မို.ဇွန် (EMERALD) မှီခိုရောင် အမည်ရှိ ဟော်တယ်
သို့ လိုက်ဖို့သည်။

သူတို့သည် ရမည်း အခန်းမှာလည်း အတော် သား နား သည်
လုပ်ငန်းသံကြား၊ လေအေးစက်၊ တယ်လီဖုန်း စသည်ဖြင့်
ကိုဗရစ်ကို စိတ်တိုင်း ကျစေသည်။ (ဟိဟိ)

ကိုဗရစ် အခန်းထဲ လှည့်ပတ် ဖြည့်နေစဉ် အတွင်း
တယ်လီဖုန်း လာသဖြင့် လှည့်ချား ဖမ်းသည်။ (ဟိဟိ...
အမိန့်ရှိပါ။ ဟုတ်ကို ဗမာပြည်က ကိုဗရစ် (စ) ပါ. ရှေ့
ကျောက်လိုက်ရမယ် (စ) သစ်ခွပန်း (စ) ကော. န် သစ်ကော
တလလောက် ဇာမြ (စ) ဂျပန် ဖြန့်ရောက်မယ်...

သူ့အလုပ်လုပ်ရမည့် ကုမ္ပဏီက ဖုန်းဆက်ခြင်း ဖြစ်သည်။
သူ့လိုက်ရမည့် သစ်ကောက တခြားခိုင် များသို့ ကုမ္ပဏီ
ကုန်ချ ချားနေဆဲဖြစ်၍ ကိုဗရစ် အသားယူရအုံးမည်
ကြောင်း ဖြစ်လေ။ ရက် (စ) ရက် (စ) ရက် (စ) (ရက်) စ

ဒီဘီ
ဒီသင်း သီးတွေ
စားတယ်နဲ့ တူတယ်
ဖုံးထိမှာ ဟောင်
နေတာဘီ

ဟိဟိ

သင်းဘောပေါ် မတက်ရသေးတော့ ကောင်းတာပေါ့
ပုံ.ပုံ.နဲ့ သွားတွေ့ဖို့ အချိန်ပိုရတာပေါ့။ ဟုတ်ဖူးလား
ဟုတ်ပဲ လောင်လောင်ရှေ့) ကိုဗြာလောင် စိတ်ကူးဒွင်
ထိတ်စိုးလေ၏။

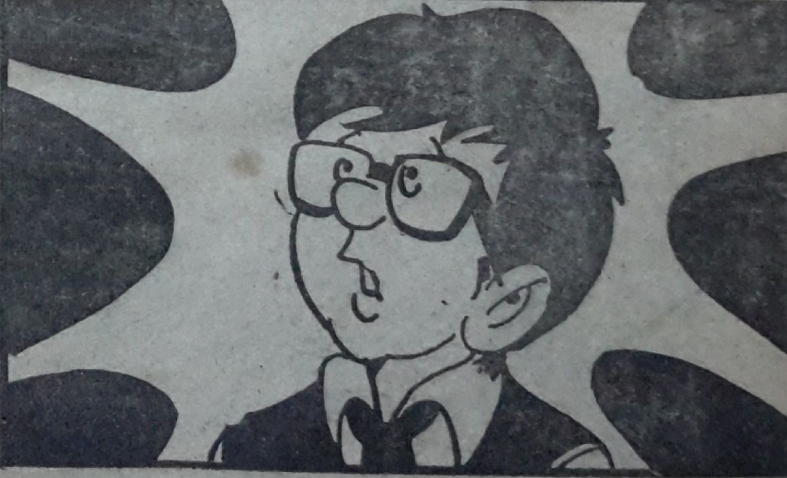
နောက်ဆုံး စားသောက်ဆုံးတွင် မျက်စာစားရသည်
ကိုယ်အိမ်ကိုယ်သာလိုတော့ မတင်းတိမ် (ငပီမပါ
တော့ ထမင်းမမြိန်ကူး ငါးပန်းကန်လောက်ပဲ ကုန်တယ်
ဖြေကွဲစရာပါကိ)

စားသောက်ပြီးတော့ အပြင်ထွက်လယ်သည်။
လှပသော မြို့မြို့ရှမ်းက ရင်မှာ ဩဇာရသည်။
(ဒို့.ကြီးစားရင် ဒိုလီ ဖြစ်လာမှာ အမှန်ဘဲ)

အတန်ကြာလျှင် ပလပ်စတစ်ဆာဂျာနီငှာသည်။ ရောက်
လာသည်။ မိုးထိမိင့်သည် ဝိုက်ခေါင်မိုးသည် တိမ်ကြား
ထဲတွင် ခုတ်မြုပ်နေ၏ (ထူးညပ်စားရရင် မလွယ်ကူး၊ မြင့်
လျက်တို့ ဝိုက်ကြီး ခုတ်ဖြည့်ထပ်ဆိုတာ ဂလိုပေမယ်)

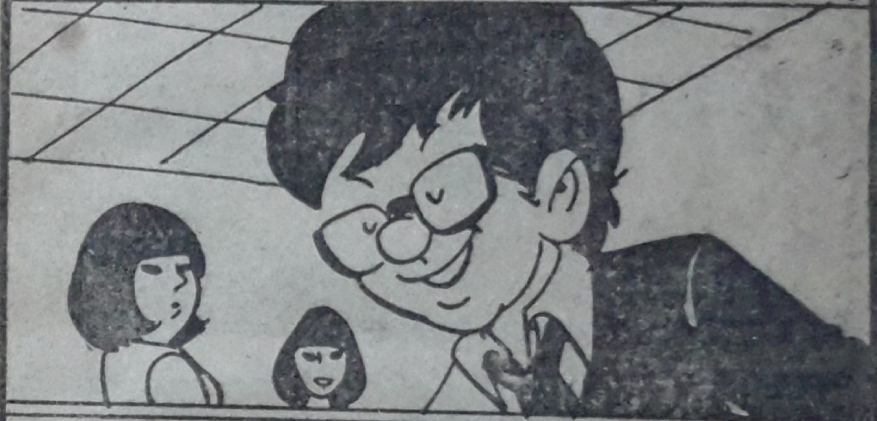
အင်ကာဂီတောင် စုံစမ်းပြီးနောက် ကိုဗြာဟ္မာန် ၃၃၃
ထပ်သို့ လှုပ်စစ်လှေခါးဖြင့် တက်ခဲ့ရ၏။ အလုပ်အလှောက်
ရွှေ့ရွားကာ တက်လာရသဖြင့် အဖတ်ငြိမ် လှသည်။

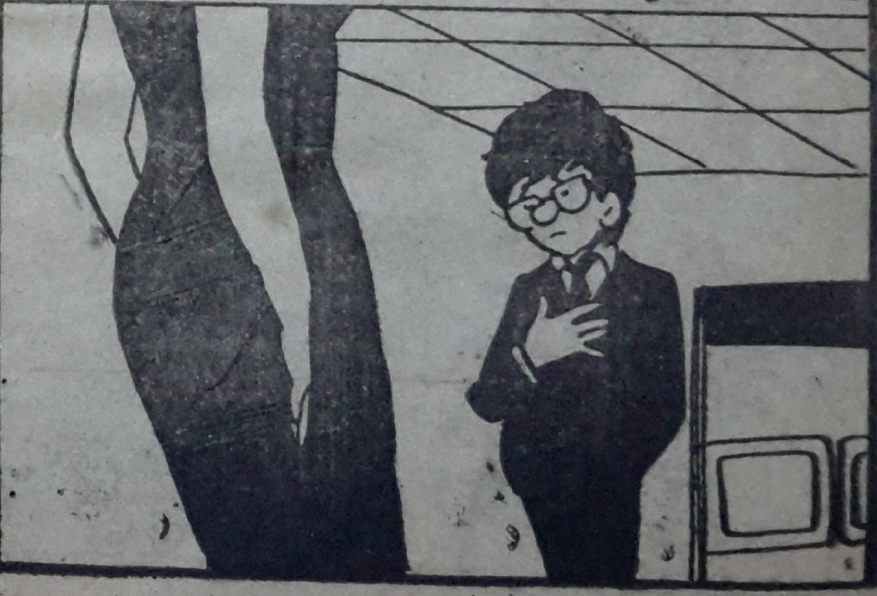
ရူးသူလှလှ နိဗ္ဗာန်မကလေးများကို ဂြိပ်ရသည်မှာလည်း
အရသာ ဂြိလှသည်။ (ခမ်းတွင်း ပျက်နေတာ ၃၅..၃၅)

၃၃၃ထပ်ရောက်တော့ ကိုဗြာဟ္မာန် ဆင်းနေသည်။
ပုံ.ပုံ.ကို ရှာသည်။ဟော-တွေ့ပါပြီကော။ အဆုံးတဆုံး
မှ ပုံ.ပုံ.ထွက်လာသည် (ငယ်ငယ်ကနဲ့ ကွာပတ္တား လိုက်တာ)

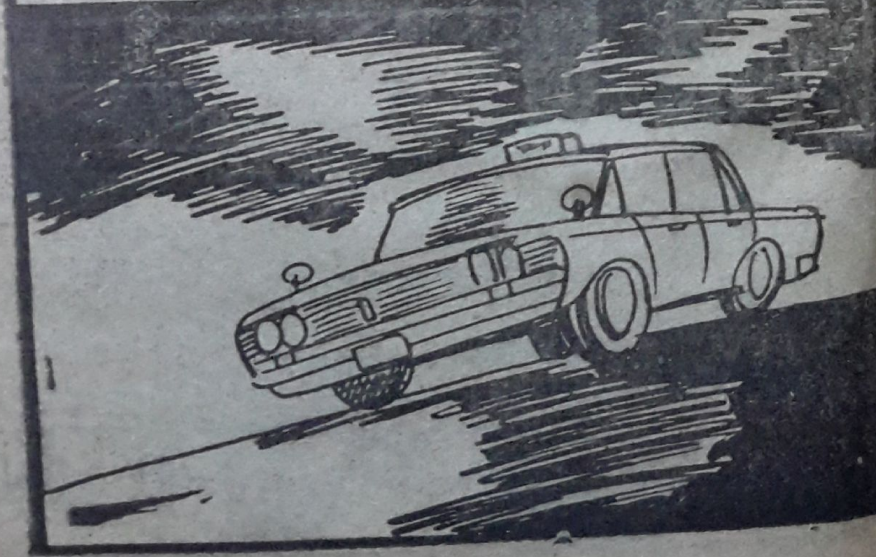
(ဟိလို့ မစ္စပုံ.ပုံ.) ကိုဗြာဟ္မာန် အသံထွက် ပုံ.ပုံ.လွန်း
ထုတ်ဖိုသည်။ (အယ်..ကိုဗြာဟ္မာန်ကြီးပါလား၊ ဂြိသေး
တယ်နော်) ဟယ်..သူများကို မည်းမချွတ် ဖွဟဲ့..ဟန်ဟန်

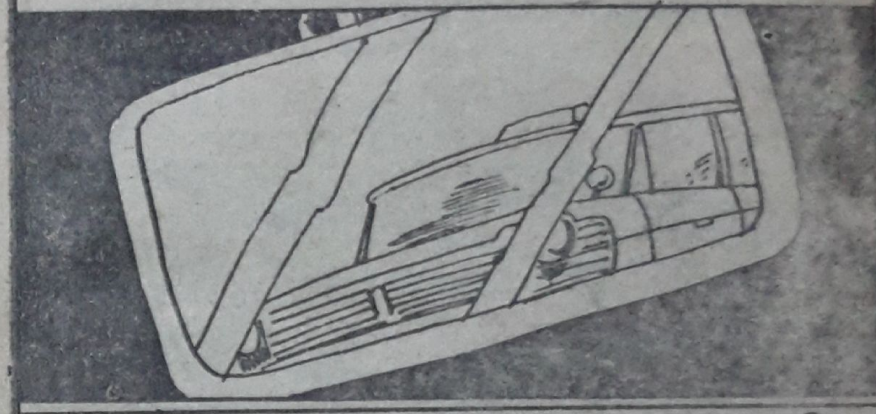
ကြည့်၊ မျက်နှာကြီးက ဖြစ်ရလျက်တာ ခလေးလိကွတ်ဖို့နဲ့
ဥပဒ်ကို ကာလာလုပ်တာလဲ) ဘင်ဂျင်နီယာအဖြစ်နဲ့လာတာ
အချိန်အားတည်း ပုံပုံစံစီလာတာ) (ဒါဖြင့် စနေနေ့မှလာ အခ
မအားသေးဘူး) (ဟေးဟေး... ဒီနေ့ ဇာသပတေးနော်)

ကိုဇာလောင် ပျော်သည်၊ ပျော်လွန်းမက ပျော်လာတော့
သူ့မျက်နှာကြီးက စပူဖြူဖြူဖြစ်လာသည်၊ ပြုံးစိစိဖြစ်လာ
သည်၊ ဒါလေသည်၊ အကြောင်းတော့မဟုတ် (ဟယ်...)

အတွေးနှင့် စိတ်ကူးယဉ်ရာသော ကိုဇာလောင်မှာ တစ်
တရာကို မသက်သာဖို့ ဖြစ်သွားသည်။ (ဖြူဖြူမောင် ဟာ)

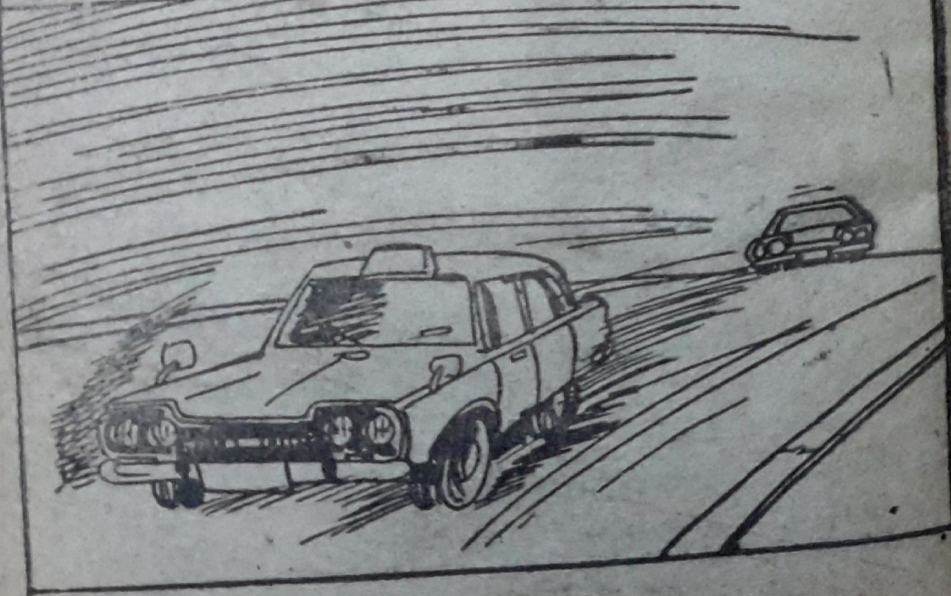
နောက်ကားကလဲ အချိန်ဖြင့် လိုက်သည်။ (ဒီထက်ပိုပြီး
ဖြူဖြူမောင် ဟာ) ဒါ အစွမ်းကုန်က မရှိတာ၊ လီမိုကို
ဒီထက် ပိုဆင်းရင် ဖြေထောက်ကျသွား လိမ့်မယ်)

ဒီက ကယ်လီပင်မောင်းမောင်း၊ နောက်က ကားက
မိုက်မြေဖြတ်မိဒ်၊ ဆင်ဖြောင်ကြီး သွားရာ ဆင်မယဉ်သာ
ဟိသလီပင် (ကဲဗျာ.. ကားမာဂ်နိုဂျေ့စဖ်၊ ဟိဉ်) (ဟွန်း
၃ တဉ်း၊ တော်ဗြာတဉ်း) နိုင်ကလီ လိမာတား နို

ကုန်တို့ဂျပန်က စိတ်မရွံ့ဘဲဟန်ဖြင့် ကားမာဂ်နို ဂျေ့စဖ်
လျှောက်သည့်၊ နောက်ကားက ကျော်တက်သွားသည့်

ကျော်တက်သွားသော ကားထိမှ လူတယောက်က သူ့ကို
တင်းမာနေသော ပျက်ဒုတား ဖြီးဒွင် ဝါပုပ်ပုပ်ဖြည့်သွား

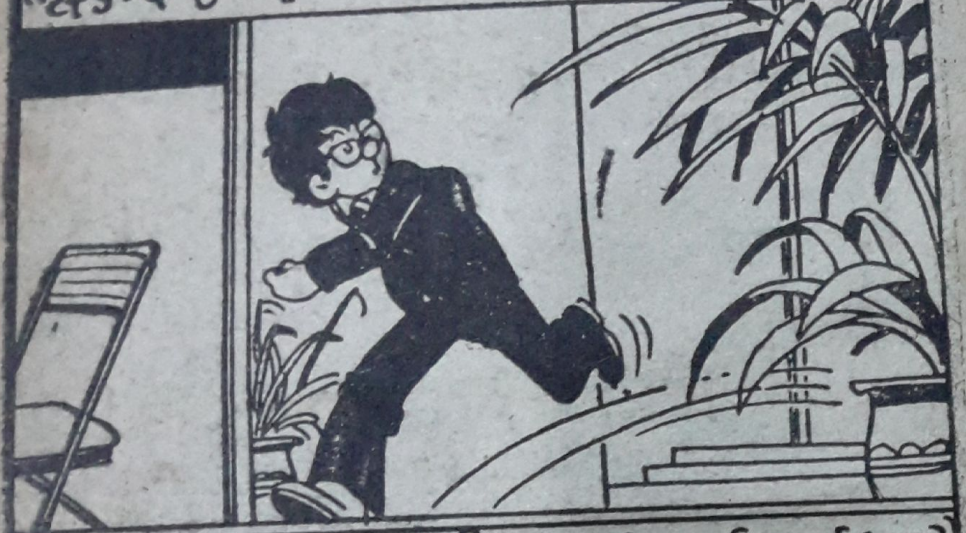

(မေတ္တာဆိုတာ ခွင့်လွှတ်ခြင်းတို့ နှိ ချောက်ခွက်ဖြီး
ဖြည့်ရတာ မေတ္တာတုံးတယ်၊ ပါမဆုံးမ ပမဆုံးမ ဖြီး)

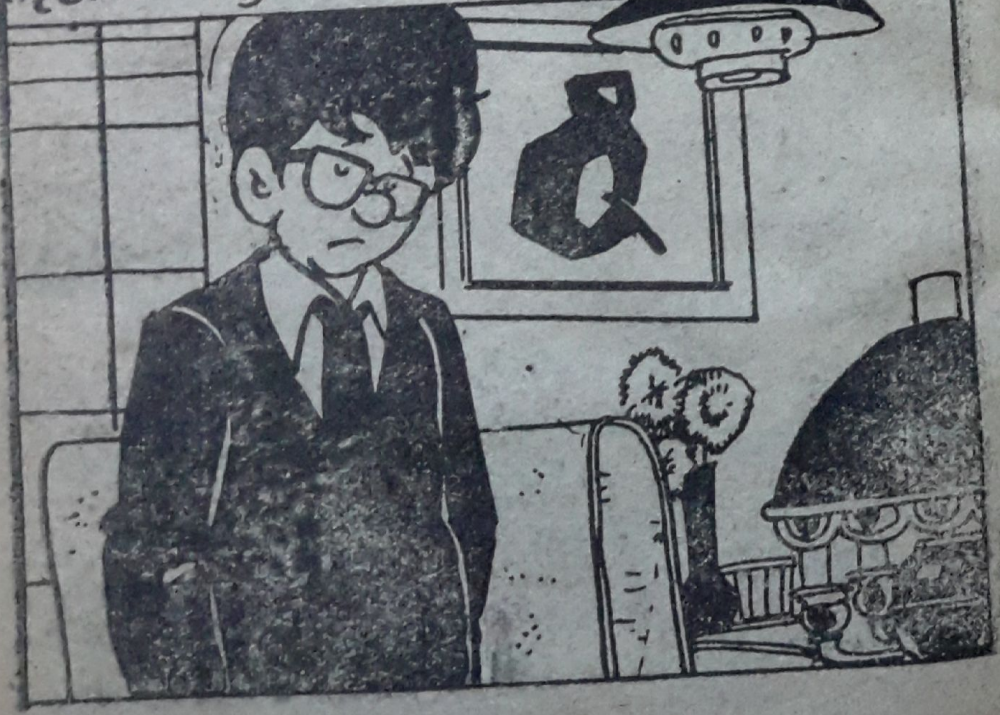

လူသုံးမျက်နှာကို မည်သို့ တာချိတ် လစ်သည်။ လက်ဖျတ်
လှည့်မှာ မှီ၍ မလှော်၊ ဖြိုလှည့်မှာ မှီ၍ ဖြစ်သည်။

အဖွဲ့ရှာဖွေကာ ဂလောက်နို. ဖြီးမှာ မျက်ဖူးထင်တယ် (ကွက်)
ကို ဖြော့လောင် ရှေ့ရေကို တွေးရင်၊ ရင်လေးလာသည်။

တယ်လီဖုန်း ဖြစ်လာသဖြင့် ကောက်ကိုင်လိုက်ရသည်။
(ပုံ.ပုံ.လားဟန် နှင့် ဖြီးပုံ.ပုံ. ရဟာလာ နှင့် ဖြီးပုံ.ပုံ.ရ)
ကျုပ်က မောင်ရင်ကို မေးမလို့ မောင်ရင် က သူ့ကို ကာလာ
လုပ်တာလဲ (လေး.ပို.စံ.စင်.. ဂျင်.တယ်လီ.မင်း.စံ.)

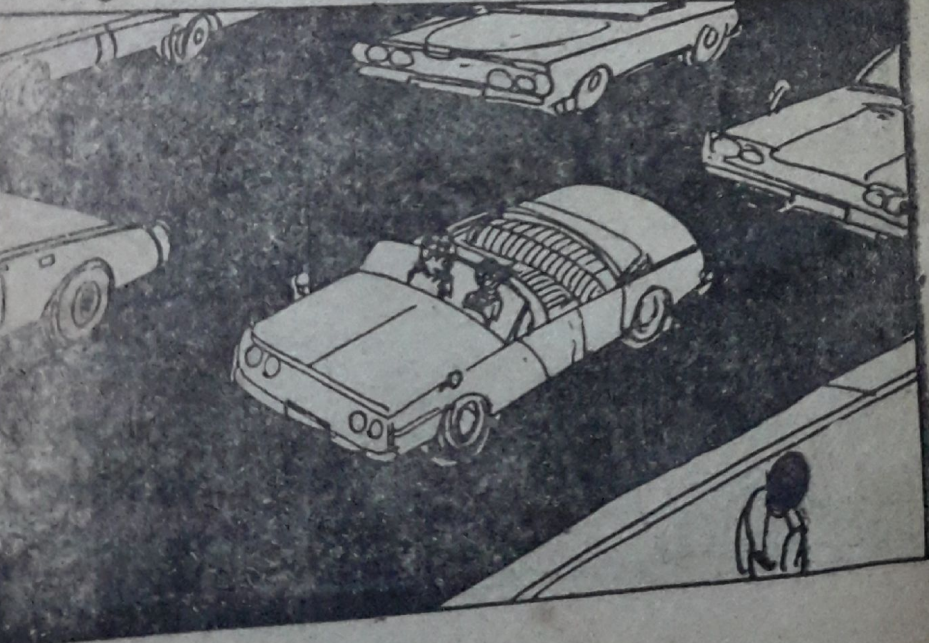
(ဒါ.ဒါ. လိုက်တာကွာ.. ငှင်း.ရှင်း. ဖြော့စမ်းပါ.. ဒါထိမှ)
(လောင်..(စံ).. ဖြော့လောင်(စံ) ဗမာ့ဇာတ်မှာ လောင်ရတာ
ဟားမရလို့ ဂျပန်မှာ လာလောင်(စံ)တာ) (ဖို.ဖို.(စံ)
ကိစ္စက ကောင်းပြီ မသေချင်ရင် ဆက်မလောင်နဲ့ ဒါက(ရှင်း)

တဖန်ဖုန်းချခွာသည့်၊ ကတော့မှန်းလဲ မသိ.. (ဦးစွန်းစားလို့လဲ မရဘူး၊ ငါ့ဒီယံ ရင်မောလီကတော့)

ပုံ.ပုံ.ဒွင် တွေ့ရတဲ့တော့လဲ မောသမျှတွေ ဖြေရမည်
ချော့ဒွင်မကလဲ လှသည့်၊ ပုံ.ပုံ. နာပိုင်ရတာသည့်၊
အမျိုးဖွင့် ကားလေးဒွင်လည်ကြသည့်။

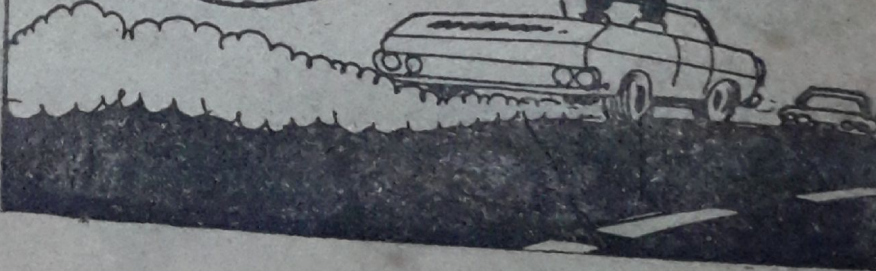

(ဒွင် သိပ်လှပေတယ်၊ ကတော့မှန်းလဲဟင် (အင်္ဂါတောင်
ဒွင်မပုံက၊ မျက်နှာက အမျိုးမကွဲဖူး) ဝုံခွဲခွဲဒွင်
တောင်ရေ.. ဟုတ်မဟုတ် ဒွင်ကိုအရင်စမ်းကြည့်မယ်(အား)

(ဒွင်က မဆုတ်တတ်တတ်၊ တောင်ကြီးက) (တိရစ္ဆာန်ကတောင်
မတောင်မင်းပါနဲ့၊ ဒါက ခလေးကတော့က တောင်ခါတော့)
ကြည့်.. ဒီလက်ကြီးက ကာသဘောကလဲ- (ဘိုဆန်တိုသကော
လေ.. ဒွင် ငါ့ကို မယုံဘူးလား) (မယုံဘူး) တကယ်(အင်)

မယုံပါဘူး၊
ဒါကတော့ဒါတွေ
ကိုကွယ်.. လောင့်ကို
ခွဲတော့ကလဲ လောင့်
နားလည်..

(ယုက ဗမာလား) (ဟုတ်ပ) (အိုး... အိုင်က ဗမာဆို သိပ်ချစ်တာ၊ ဗမာဘဝောင်းလဲ ခိုက်ဝင်တာတယ်...) (အိုင်လဲယု့လို့က တဦးမေတ္တာတဦးမှာ ရှိသလိုပါကဟ)

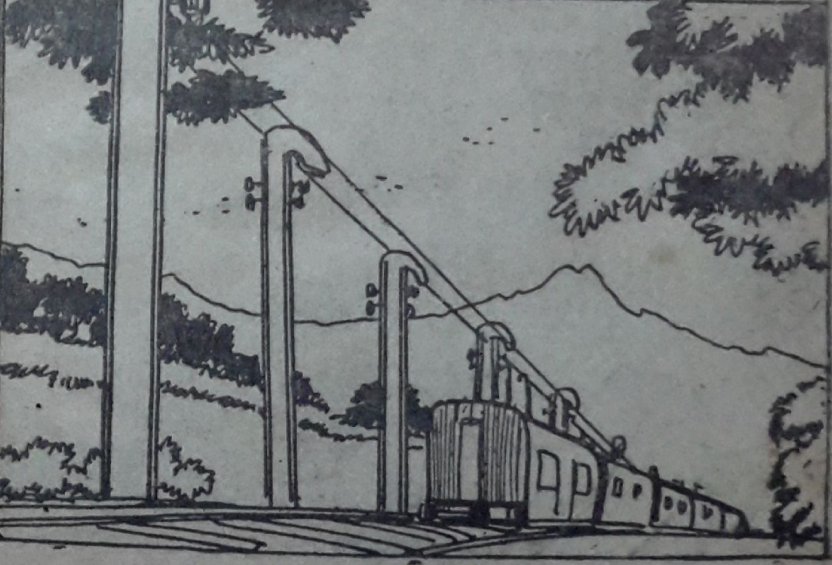
ကျုပ်မလေးက ကိုဇာလောင့်ကို ဖြိုထဲဆို လည်းပတ်ရန် ခိုက်ခေါ်သည်၊ ပျော်လို့ကသည် ဖြစ်ခြင်း။ ကိုဇာလောင့် မိုးမဖြင့် လေမဖြင့် ဘာမှ မဖြင့်၊ တနေရာမှ တွေ့သွားသည် ပုံပုံကိုသော်မှ မဖြင့်။

(ကိုကို နာမည်က မြာလောင့်(၆)လေ- သို့တယ်မှတ်လား၊ ယု့နာမည်ကကော) (အိုး နာမည်က မိမိကိုပါ ရုပ်ရှင် မင်း သမီး အဆိုတော်လေ) ဟုတ်ဦး ဟုတ်ဦး- ရှေ့က ခို ဝင်ချိန်ထားတယ်ဗဟုတ်လား၊ ပန်းခွဲရောင် မရင်တရင် ဇာတ်ကားလေ-) မိမိကိုက ရယ်လေ၏။

မိမိကိုနှင့် သူ ခိုက်ရထား ဦးဇာသု၊ ခကားတွေကို မစိုင်စိုင် ကျဘောင် တောဇာသု၊ (ဝတ်ဇော်တာက)

မုန့်ယာမား မီးတောင်ကို ရောက်ခံထားလျှင် မြက်စိုင်း
နှင့် များစွာတွင် မိမိကို ခွင့်အတူ ဖြေးလွှား ကစားကြသည်

ဟော်တယ်ဖြင့်ရောက်တော့ ကိုဇာလောင် လွမ်းရသည်
ပုံပုံကိုလဲ လွမ်းလှသည် မိမိကို ကိုလဲ လွမ်းရသည်
မိတ်ဖွဲ့လက်ပျောက် ဂေါ်ဖ်ကွင်းဆီ ဆင်းရင် ကလွမ်းဖြေဖို

လိမ္မော်ဖွားရောင် မုန့်ယားလေး တနေ့တွင် ရေကူးကန်
သို့ ကိုဇာလောင် ရောက်ခဲ့သည်။ အခုအလှူလေးများ
သမုဒယလေးများက များလှပါကိတောင်း။

ကိုဗြားလောင်း မျက်မှန်ပါဝါတွေ တော်တော် ဖြည့်ချိ
ကောင်းနေတုန်း မြိုးကန် နံကေးကို ဂျပန်မလေးတယောက်
ဝင်တိုက် လိုက်သည် (အို...ကမ္ဘာ့ဇွဲ... စောင်းသွား ဇွဲ)

ရေအိုထဲ စောက်ထိုးကျသလို ကိုဗြားလောင်း ရေတံ
ထိုးကျသွားသည် (အမလေး မေ့မိ ဇွဲ ဗျ) (ဗွမ်း)

ရေမှာ ဖြည့်လင်လွန်းသဖြင့် ရေအောက်တွင် ကူးဝတ်
နေသော ဂျပန်မလေးများကို တွေ့ရသည်။ အကြံတခု
လက်ကန် ခုလိုက်ပါ၏။ (ပွတာက... ဒါ အကွက်ဘိ)

ကိုဗြားလောင်း ရေပေါ်သို့ ဖြင့်တက် လိုက်သည်။
(ကယ်တော်မူပါလျှီ... ဒီမှာ ရေတံမိနစ်နေဇွဲ)

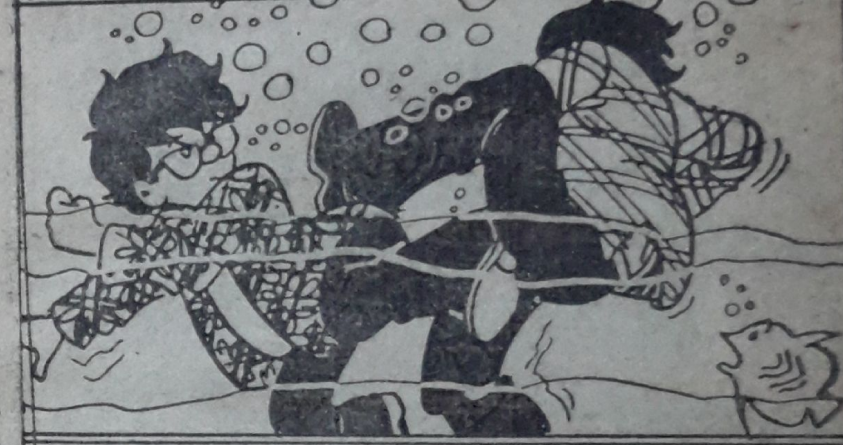
ကိုဗြာလော့ စိတ်ကူးရသလိုနဲ့ဘေးမှ ဂျပန်မလေးတွေက
လာမကယ်ကြပါလေ။ ကွန်းပေါ်က လူတစ်ယောက်သာ
ဒိုင်ဗင်ထိုး ချလာသည်။ (လာဖီ လာဖီ မောင်မောင်ကဖီ)

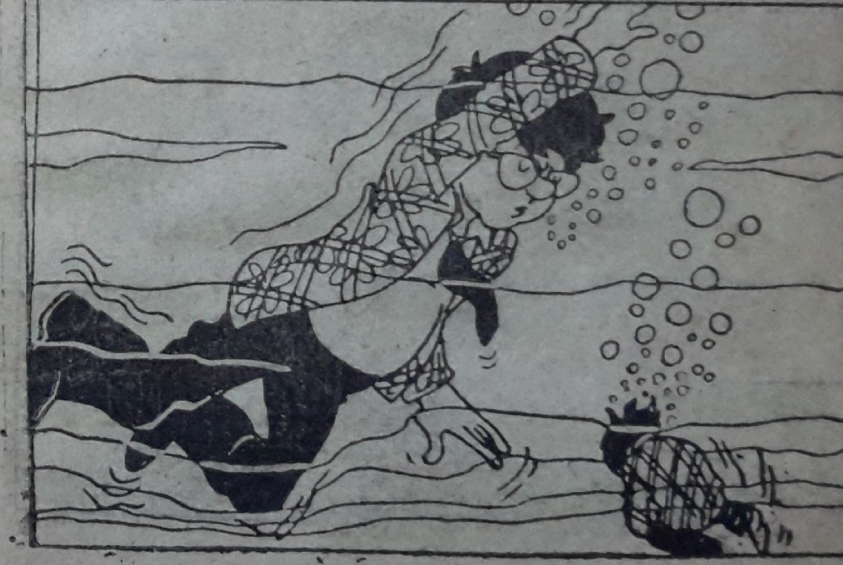
မောင်မောင်သည် လောင်လောင်ကို ကယ်မလိုလို့ဖြင့်
ရေထဲ ဆွဲနှစ်ပေးသည်။ (ကယ်လို လုပ်တာလုပ်လို)
နင် ငှါပိုတာ ငါ့ရင်လေးတယ် နာဒါကြောင့်လုပ်တာ

သူတို့ဒုတ်ယောက် ရေထဲတွင် ထွေးလုံးရစ်ပတ် သတ်
ပုတ်ကြသည်။ (သန်းဒါးဘောကွ) (၂၅)

နောက်ဆုံးတော့ ကိုဗြာလော့ ခုခိုသည်။ (နင်း ကို
ဖြင့်ရတာ နေလိုဖီ လိုပုတယ်၊ ရေထဲမှာကိ နေ၊)

ဟိုလူကိုထားခါဦး ကိုဇာလောင်ရေငါးပေါ် ဖန်တက်
သည်။ တတ်လိတတ်ညှိငါပေ။ ဟဲ့ ဆိုဆို၊ စော့စော့က
လှပင် ရေခဲဟန် ဖန်ဆောင်သည် (ကယ်ကြပါ ဗျါ။)

ဒီတစ်ခါကော ကိုဇာလောင်ကောင်းဆိုးမှာ မသွားသည်။
ကောင်းမလေးတွေ သူ့မှာမှာ ကူးခတ်လာပြသည်။

ကုန်ပေါ်ရောက်သည်တိုင် ကိုဇာလောင်ခမျာ မသက်
သာ၍ (မြေစွယ်၊ ကိုကို ကိုမြေစွယ် ဟင်၊ ဟင်၊ ဟင်။)

ဒစ်ကူးပွဲဒင် ဇာတ်ကစားသည်မို့ ပုံပုံ ဒင် ဒစ်လောက်
တို့က သူပျော်သည်။

(ဟိုဂျော့က ဘယ်သူနဲ့ တွဲဖွားတာလဲ) (ခေါက် မိတ်ဆွေပါ)
(ခုပ်ခုပ်ရှက်ရှက် မလှုပ်နဲ့နော်) (ဟိဟိဟိ ချစ်ကရဲ)

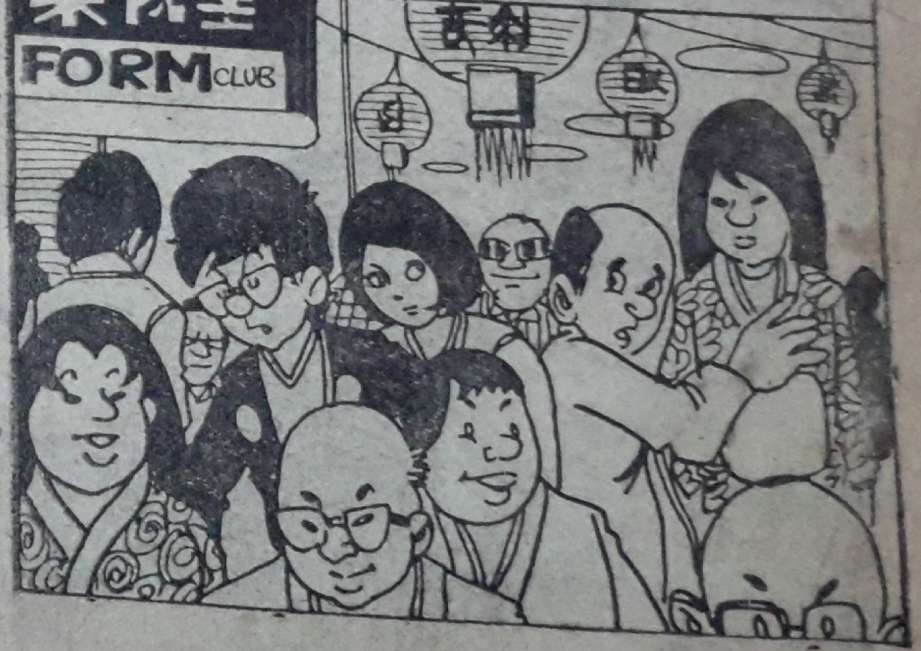
ရခင်းစားဘဝတွင် ချောရသော အရသာမှာ ဘာအရသာ
နှင့်မျှ မတူမှုကို ဖြစ်လောင် အရသာ ယူရုံပဲ (ဟိုဂျော့)

လူသိုလောက်၊ မာသတိတ်သေနတ် (SILENCER GUN)
သုံးလက်ဖြင့် သူ့ကို ဆီး ဖြိုပေးသည့် (မဂ္ဂယပါလာ)

ဘာရမလဲ၊ ပုံ.ပုံ.လက်ကို ဆွဲ၍ ကိုဗြာလောင်လက်ဖြင့်
နောက်က လှံတွေကလဲ တစ်ခက်လေး ပျက်စေဖို့ပဲ မခဲ

လူကုန်ထဲတွင် ပုဆိုးတွေကို မျက်ခြေဖြတ် ပစ်သည်။

မင်း ဘယ်ငွေမပါ မိချီဇာလောင်သံ ငိုငိုငိုငို
ဘသုံးငွေ သူ့ဇာတွေ သွားသည်။ (ဟိဟိဟိဟိ)

ကိုဇာလောင်က ယုံ့ယုံ့ကို လွတ်ပေးလိုက်သည်။ မီး
ဘား လုံးကို မိမိမိမိ မီး ဖြည့်လိုက်သည်။

ဖြည့်လိုက်သည် ကိုဇာလောင်၊ လွှတ်လိုက်သည်။
နီ. ဗမာဇာလောင်၊ သိုင်းတွက်တွေက ငြိုးကနဲ၊ နိုင်းကနဲ

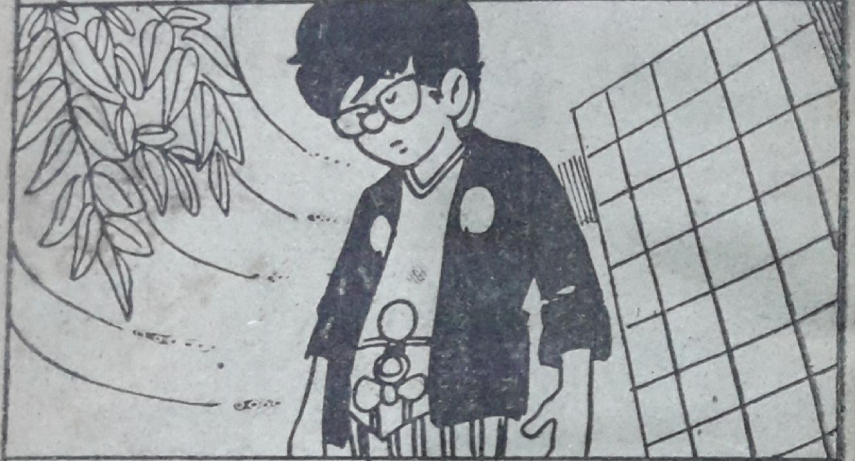
ကိုကိုက ဘုရားသားဆုံး မေ့စားကလေးပေါ့ဟိက)

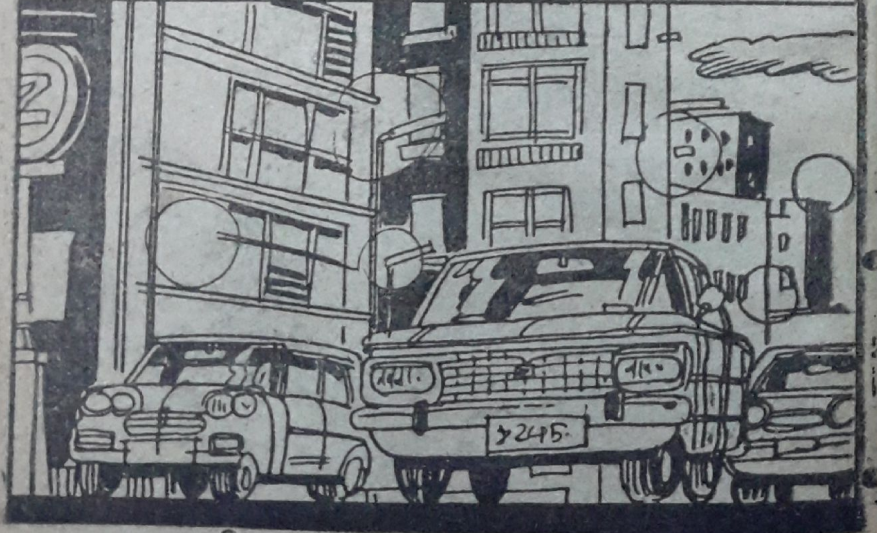
ပုံပုံကို သတိရလာသည်။ လူပင်လယ်ထိမှာ ပုံပုံကို သူ့ဘေးကင်းအိသည်။ (ပုံပုံရှေ့... ဟေး... ပုံပုံ)

မတွေ့၊ ပုံပုံကို သူ့မတွေ့၊ (ဘယ်ဘွား၊ လှေမတွေ့ပုံ၊ ရယ်)

တို့ကျိဖြူ၏ နှစ်နှစ်ခင်းလေးတစ်ခုမှာ လှပနေပါ၏။ သို့သော် ကိုဇာလောင် မလျော်၊ ပုံပုံကို နှစ်တွင်း ချင်းရှာချင်သော်လည်း ဖြူကထာ မလွမ်းသူမို့ လွမ်းလျက်နှင့်ပင် လောက်တယ်ဖြင့် လွမ်းခံရသည်။ (ငါ လွမ်းလို့ကတိကမယ်)

ဖုံးက တာဝန်ကွမ်ဖြည့်လာသနား (ဗိုက်ညာဇာတိကထာထဲ ဖုံးက တာဝန်ကွမ် (ဟာလို... ရှောင်ကွန်နိုလောင်လောင်ပါ)

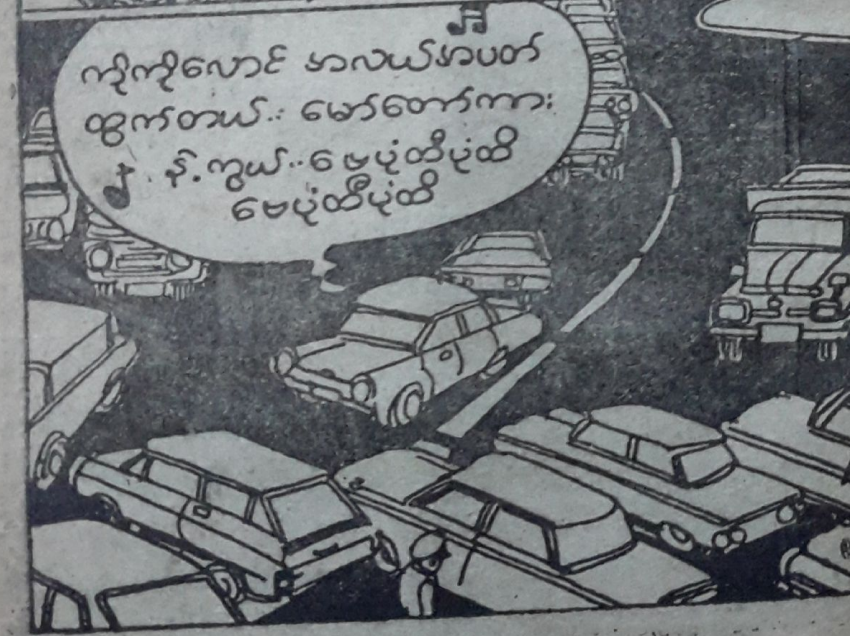

(မိချိုကိုလေ.. မနက်ဖန် မာယာတောင် သွားမလို့၊ ဖြိုးရထားဗိုရင်း ဇောဇောလောင် လာမယ်ခြတ်လား) (အခုလား မိချိုကို) ဘယ်... နက်ဖြန်ပါ ဆိုနေမှ)

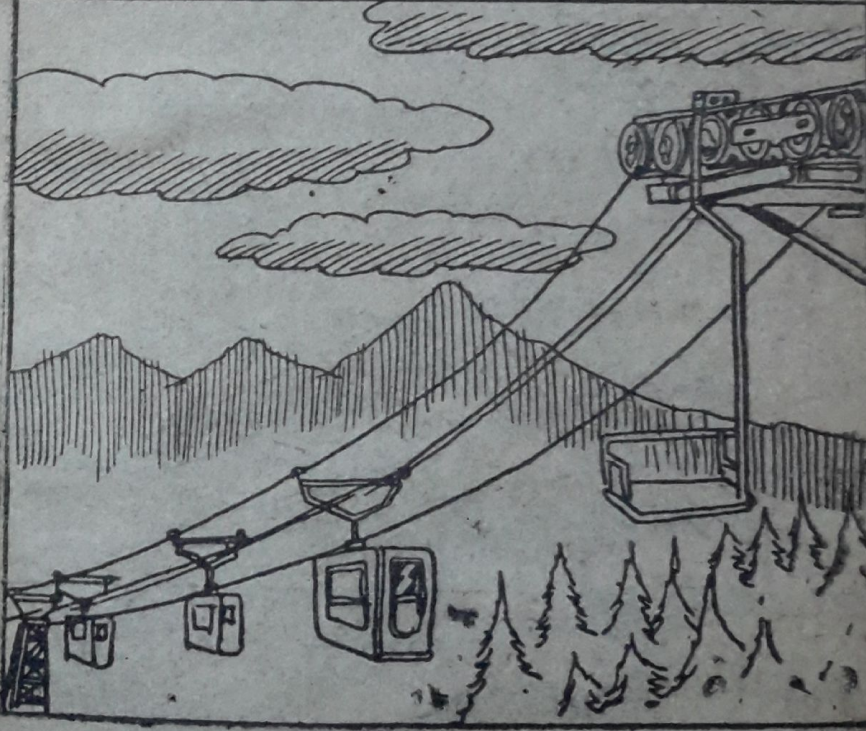

ပုံ.ပုံ. ဒွန်မတွေ့ရဘဲ ခိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသော်လည်း
မိချီကိုက မိတ်ဆွေဖြစ်တော့ ခိတ်ပဲ လက်ယောက်
ဖြော်လို့လာတတ်သည်။ (အရေးထဲ ခြင်ဆေး ဘူးနဲ့ ရေဖွေးကူး
မှာဖြန်းမိနေ ဖြီ)

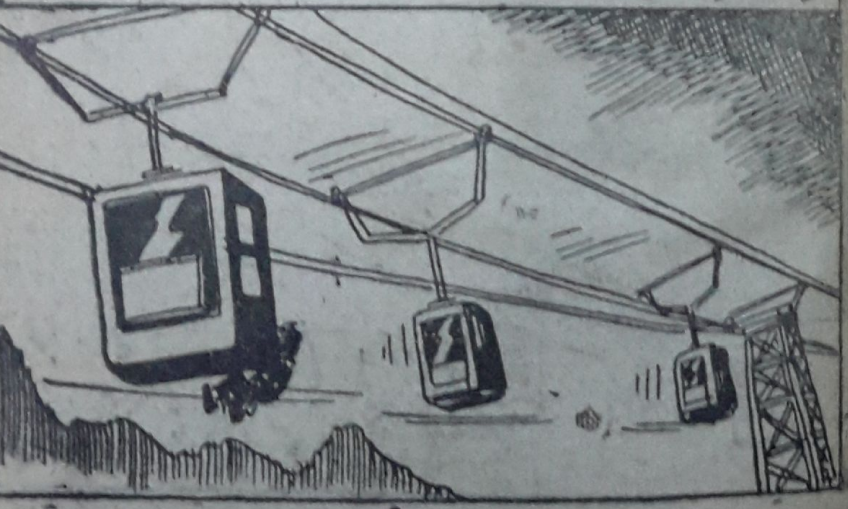
တောင်ပေါ်အရောက် လာမိပါဟု ချိန်းထားသည့်
မိချီကို ကုမတွေ့၊ တနာရီကြာမိမလာ၊ ဒွန်နာရီ
ကြာမိမလာ၊ ခိတ်ပေါက်ပေါက်ဒွန် ကုမလောင်
တယောက်တည်း (CABLE-CAR) ဖြီးရတာကို
စီးရတော့သည်။ (လယ်ပေးက အမေဖြစ်တို့
မစိန်ဖြိုတို့ ခြင်ရင် ဘယ်လောက်များ ပျော်လို့က်
မလဲ၊ မိတ်တို့ မောင်းချိန်ဖြိုတို့ဆိုရင် ဖြော်ဆင်းမှာ
ဗျတ်ဖူး လောင်လောင် ကုသိုလ် လောင် ကုသိုလ်ကို
တွေ့ပျော်လို့မ မဆုံးတတ်သေး၊ ကျည်ဆံများ မိုးပေါ်
က တဖျောက်ဖျောက် ကျလာသည်၊ မှန်တောင်းများ
ကို ဖောက်ခွဲပစ်နေသည်။ (လက်သရမ်း လှချည်လား)

ဇော်ကွင်းက ခုတ်ရှင် ဆန်သုတ်၊ အပေါ် ဖြိုးရထား
စာခင်းက မိဘက်က ဖြိုးရထားတစ်ခင်းကို ဖြတ်
ကျော်ရင်း ပစ်ခတ်နေသည် (ဒုက္ခပါက သံဗုဒ္ဓေ
ဘထဝီသို့ အထိပါသော ဝေရာမဏိ အာမကန္တေ)

နေ့မဖြစ်တော့ ဖြိုမို့ ဖြိုးရထားကို တွယ်ခင်းရသည်
မိဘက်က ညီတန်းကို လက်ဖြင့် ခိုထားသည်
ဖြတ်ကျရင် ဖြတ်ဖြတ်သားသား အသက်တွက်မှာက)

ဒေပါက ဖြိုးရထား အတော်လှမ်းလှမ်းသို့ ကျောက်စွား၏
ကိုဇာလောင် ဖြိုးရထားပေါ်သို့ ဖြတ်တက်သည်

စောစောက စည်းစိမ်မျိုး ဒွင် ဖြင့် ဇော်ကွင်းနေသည်

တစ်ဖက်တောင်ထိပ်တွင် လူတစ်ဦးက သူ့ကို စောင့်နေသည်။
(ဟိဟိ... ငါ့ရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် တင်တယ် သေမှန်
တွေ ဘာတွေနဲ့ တဖြည်းဖြည်း စောင့်လို့မလဲ)

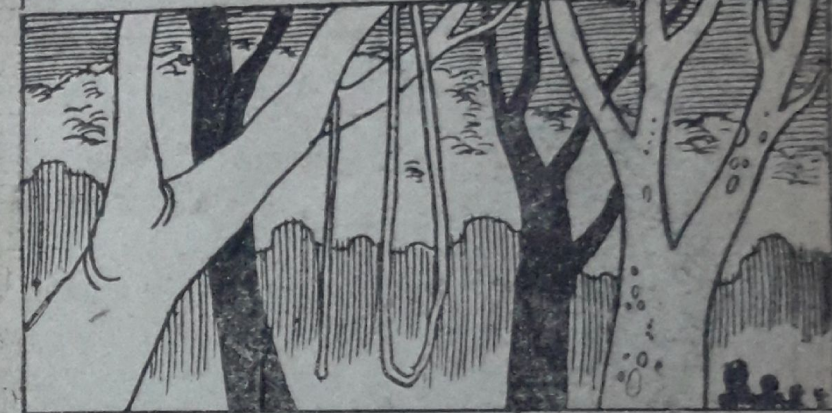

ဆိုင်းတွေ
မို့တွေလဲ မပါဘူး
ဟေးလေ သိတယ်ရင်
ငြိတော့ ပါဘိ

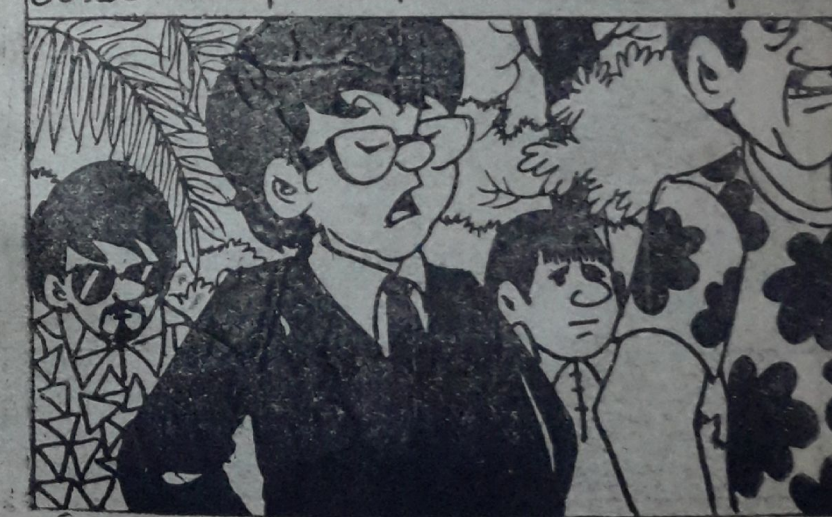
(ဟိဟိ... မင်းရဲ့ ရုပ်တရားကို မမြင်ဘူးဘဲ ဣဒ်ပါ။
ဒီအခါမှာ သိရင်တော့ သိတယ် များလား...
ဟိဟိ... လာပြီတာ များလားလား (မခွဲနဲ့၊ လာခဲ))

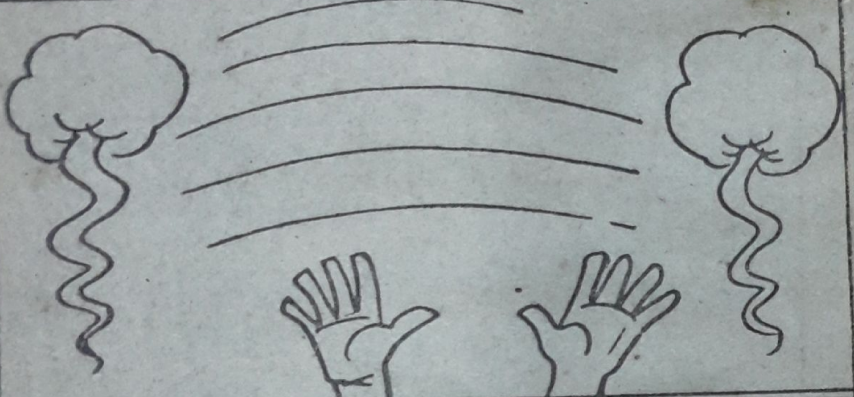
ပုံပုံကို သတိရသည်။ ပုံပုံကို သူတို့ ဖမ်းထားလေ
သလားမသိ၊ တောင်ပေါ်မှ လျှို့ဝှက် စောင့်ကြည့်သည်

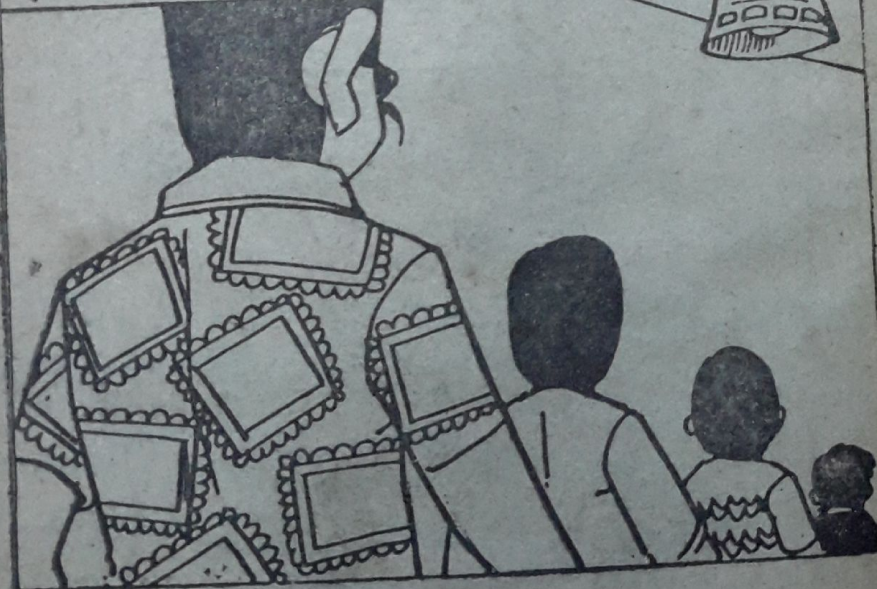
ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များကို ကျော်ဖြတ်ရသည်။
(တောင်တောင်ရယ် သာ မာလာက ငုံ့ဖူး တပင်ကို
ဒုန်ပင်ယှက်တယ်... ခွေးတွေကဖြူး... အု... ခု... ခု) ဖြားရတာ
စိတ်မကောင်းစရာဘဲ၊ ဟေ့ကောင်တိုတိုတိုတိုတိုတို

တနင်္ဂနွေဂျော့ကလေး ကိုဖြာလောင်တို့ ခပ်နေသည်။ ငွေ
သောက်ဖို့ နာလို့လဲ နှိမ်ဆင်း သွားသည်။ ကိုဖြာလောင်
ရင်ထဲ လှုပ်ကန် ဖြစ်သွားသည် (အမေရေ... မြေမျိုဖို့ပဲ)

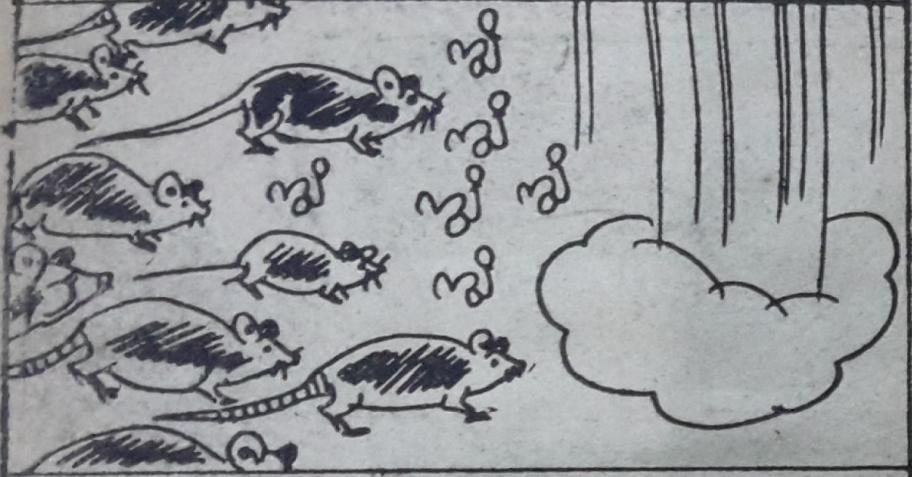
တနင်္ဂနွေဂျော့ကလေး အဆုံးကျယ်ပြီး ရှေ့ ဂျော့ကလေးသည်
မှန်တံခါး ဥပမာ ပွင့်သွားပြီး ဂျော့က အတိ ၀၆၃ ဖြစ်သည်

ကိုဖြာလောင် အဆုံးတိဂျော့ကလေး သူ့ကို ခေါ်လာ
သူ့မှာ ပျောက်သွားပြန်သည် (ဟိတ် ဖြာလောင်ဆိုတ
ကောင်) (ခဿ)။ လူမဖြစ်ရဘဲ အသံထိုး တွာသံဟိန်း
ထွက်လာသည်။ (မင်း ကိုယ်မင်း လယ်လွှဲ ဂျော့ကလေး
မနေနဲ့ မင်း ဗမာပြည်က ထောက်လှမ်းရေး သမား
မဟုတ်ဟာ) (ပေးချင်တဲ့ ခုစွာ ပေးပါဗျာ မဟုတ်ရ
ပါဘူး) (အာအာအမှ ဖြောက်ပြီး ပေါက်ကရတွေ
ဖြောင့်တကလဲ။ သိလှသေးတာပေါ့) ဟ. ကာသံတွေပဲ

မင်းသားက ကျွန်ုပ်တို့က ကိုဗာလောင်စီဆို
ကိုဗာလောင်လည်းကောင်း၊ ကိုဗာလောင်လည်းကောင်း

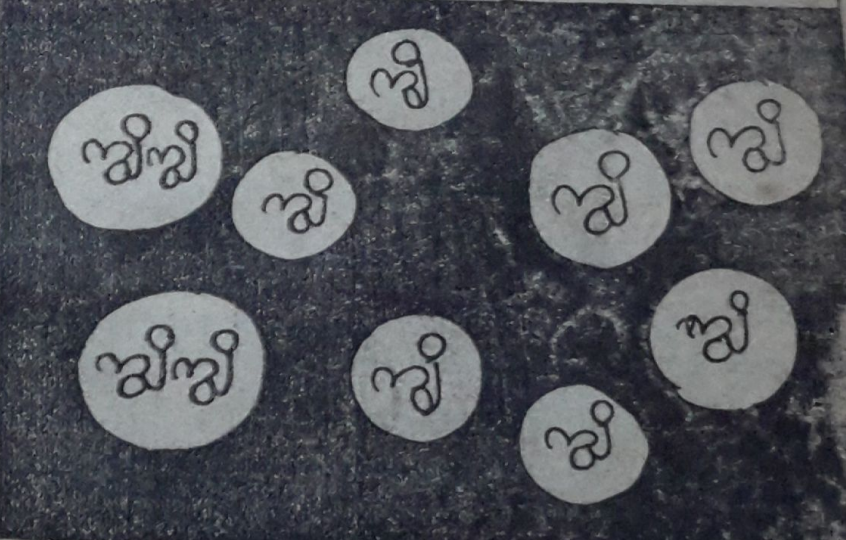
ဟာပေါ့မို့တည်းလည်းကောင်း၊ ကျန်ုပ်တို့က
လက်ခွင့်မရှိဘဲလည်းကောင်း။ (သူတော်ကောင်းမို့ပါ)

သူတော်သရုပ်က မကောင်းလှ၊ ဆွဲလျက်သည်
စကားပြောလျက်ဖြင့် ရှေ့တွက်လာသည်။ ဘောက်သို့
ပြန်ကျသည်။ (ဟာမေး... ကိုက်မိကိုက်ရာ ကိုက်တော်မယ်
ကိုက်တော်မယ်... ငါ့ရင်တည့်လျက်တာနော်)

တဆက်တည်းမှာပင် ဖမ်းပေါက်ပါ ပွင့်သွားပြီ။
သောက်သို့ ဖြတ်ကျသွားသည်။ သူနှင့်တကွ ကျွန်ုပ်တို့
ကျောကျိပ်ကပ်သည်။ မြေသောက်သို့ မှာ မှောင်မုတ်။

အထိ နူးတော့ရှိသည်။ နူးထိ တစ်ဖက်ပိုက်သွားသည်။
ထွက်တော့ကတော့ ထွက်ပုံ (ဘယ်လိုအဖြစ်ဆိုနဲ့)
ဗြဟ္မာ့မီးရောင်တောင် တစ်ဖက်မှာ ဖော့ရောက်ပြီးပါက
နော်-ကျော်မကောင်း၊ မကောင်း နူးပုံပုံ နှော့ရောက်ပြီး

ထိုကတည်းက ဘဝန်းတစ်ခုကတည်း မိမိကို ရောက်နေသည်။
မဲ့-မဲ့- ဘဝန်းကို ရှာနေခြင်း၊ ဖြစ်ပါ၏။

မဲ့-မဲ့ကို ချပ်ထားသည်။ ဘဝန်းဝစောင် လူကို မိမိကို
အသာအယာပင် ချော့ပုံပုံလုပ်သည် (အစွတ်)

(ရှင် ဘုရား) (မိမိကို မူ့ကို ကယ်ဖို့လာတာ) ဘဝန်း
မရလှစကား မထေးဘူး၊ ဝေးဖို့၊ မြီးစားရတော့သည်

လူဆိုးဟာ က သေချာပေးလို့ လိုက်ပစ်သည်။ မိခင်က
ပေးပစ်သဖြင့် ဒုက္ခပေးကာ ကြွားသည်။ (ပုံ.ပုံ. မိခင်
တော်ရေ ကိုဗြဟ္မာန်ကို နှိုင်း သွား ကယ်ဖို့ မယ်)

မိခင်က ကိုဗြဟ္မာန်ကို ဆွဲတင်သည်။ ကိုဗြဟ္မာန်
တကယ်လုံး ပေးရနေသည်။ (လာ... အချိန်မရှိဘူး)

ကိုဗြဟ္မာန်နှင့် မိခင်က တကယ်ပင် လက်ချိတ်
သည်။ အားမဟုတ်ပါ။ မဟုတ်ဘဲ တိုက်ခတ်သည်။

အခြေအနေအရာ ကိုဗြဟ္မာန်တို့ ဆောင်ရွက် သွား ဖြစ်သည်
(လာ... ကိုဗြဟ္မာန်၊ ပုံ.ပုံ. မိခင် သွား ဖြစ်တော့)

စောစောက မျော့တွင် ပုံပုံမရှိ၊ ရန်သူများ ပျောက်ထွက်
ရောက်လာသည်။ ကိုဇွန်လောင်က ရန်သူများကို
ရင်ဆိုင်နေစဉ် မိချိုကိုက ပုံပုံပျောက် လိုက်သည်။

ဇွန်လောင်က လက်ပန်းကပ်လာသည်။ ဒီကွဲကောက်တော့မည်
စိတ်ပျော့မည် ဆိုဆဲ ဘဝဦးရောက်ကာ ကောက်လာသည်။
သေပတ်တွေ တစ်ငုံ၊ နှစ်ငုံ၊ သုံးငုံ၊ ဖက်ခတ်ကြသည်။

တစ်ခုခုတွင် ပုံပုံကို ဆွဲဖြေ မှေးသော လူဆိုးတစ်ယောက်
ကို မိချိုကို တွေ့ရသည်။ (သစ္စာပေါက်မသေပေတော့)

မိချိုကိုက ဆွက်လှသည် လျှင်လှသည်၊ မြန်လှသည်။

စာမျက်နှာ ၆၉

မိမိတို့ကို သတ်ပတ်ဆုတ်ဖျားပင် ကိုဖြာလောင်ရာက
ဟာသခင်၊ လူဆိုး၊ ခေါင်းဆောင်ကို သေပုဒ်နှင့် ပစ်လွန်သပုပ်၊
လူဆိုး၊ လက်ထိမှ သေပုဒ်သံလ် ထွက်သွားသည်။

မိမိတို့ကို တိရစ္ဆာန်ပါ၏ ၊ ကိုဖြာလောင်က ဇေး၊ ရှေ့တွင် ပွေ့
လွန်သည်။ (မိမိတို့ကို.. မိမိတို့ကို) (ခွင့်လွှတ်ပါ ကွယ်...
ဒီလိုကို ခွင့်လွှတ်ပါ) (ကိုယ်နားမလည်ပါ လား မိမိတို့ကိုယ်)

(သူ့ကံကို တောကြွေတံ၊ ပုံပုံ၊ အလုပ်လုပ်ဆောင်ရာမှာ
ရုပ်ကြွေ၊ ရုပ်လွှဲလုပ်ဖို့၊ လာဘ်တော၊ ပုံပုံဖို့ကို တောကြွေ
ကို ထောက်ပံ့ဖို့၊ ရှေးကထင်ဖို့ လုပ်ကြံခံတယ်၊ မှိုင်
ကံတော သူ့ကံပိုင်ပါ။ ကိုကြွေလောင်ကို တွေ့ရတော့
မှိုင် ဆိပ်ကောက်ကျ ဆွားဖို့ကွယ်) (ဟင် ဖိခိုကို ဖိခိုကို)

စာနယ်ဇင်းကြိုတင်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်ပြုလက်မှတ် အမှတ်(၁၂၂၀)

* ထုတ်ဝေသူ - ဦးထွန်းအေး၊ (ချောင်းဆုံချစ်နွယ်)
အမှတ် ၇၉/၉ လမ်း၊ ပုသိမ်ညွန့်၊
ချစ်ညီကိုစာပေ၊ (မြ ၀၇၉၀)၊ ရန်ကုန်မြို့။

* ပုံနှိပ်သူ - ဒေင်္ဂါရင်စန်း
ငွေရမုံပုံနှိပ်တိုက်၊ (မြ ၀၉၀၃)
(၂)၊ မင်္ဂလာသိဒ္ဓိလမ်း၊ တာမွေ၊ ငွေတော်လှိုင်၊
ရန်ကုန်မြို့။

* အဖုံးရိုက် - ခေတ်မြန်ပုံနှိပ်တိုက်

* ဘလောက် - ရွှေရေး

* ၁၉၇၇-ခု၊ အုပ်ရေး ၁၀၀၀

ဘန်ဘိုး ၄-ကျပ်

* ဖြန့်ချိရေး

မင်းသိမ်းစာပေ
 ၁၅၀/၃၇လမ်း၊ ပထမထပ်/ယာ
 ရန်ကုန်မြို့။